

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/795/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812202982
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812202982.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5 proti odporkyňi: Q. P., naposledy bytom L. XXX/XX, O., zomrela dňa XX.XX.XXXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa I., IČO: XX XXX XXX, so sídlom G. L., zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 1.091,48 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 16C/23/2013-93 zo dňa 19. augusta 2013, takt

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi mení tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške vo výške 242,31 eur k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, advokáta, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXX, do troch dní.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 16,11 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, advokáta, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa v prvom výroku konanie zastavil. V druhom výroku uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 138,44 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu sa návrhom zo dňa 07.02.2012, ktorý bol doručený súdu dňa 21.02.2012, domáha proti odporcovi zaplatenia 1.091,48 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. V podaní zo dňa 01.10.2012, ktoré bolo doručené súdu dňa 03.10.2012 prostredníctvom elektronických prostriedkov so zaručeným elektronickým podpisom, oznámil vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu vstup do konania na stranu odporcu a uplatnil si trovy konania. Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania súd doručil dňa 18.10.2012 právnenmu zástupcovi navrhovateľa. Následne súd doručil návrh s prílohami právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka. V podaní zo dňa 23.04.2013 sa vedľajší účastník vyjadril k návrhu. Súčasne právny zástupca vedľajšieho účastníka vyčíslil trovy konania. Z potvrdenia Mesta O. zo dňa 02.05.2013 súd zistil, že odporkyňa zomrela dňa XX.XX.XXXX. Dedičské konanie po odporkyňi /poručiiteľke/ sa viedlo pod spis. zn. 9D/42/2013. Na výzvu súdu, adresovanú navrhovateľovi, či trvá na pokračovaní v konaní s dedičkou po odporcovi, navrhovateľ reagoval späťvzatím zo dňa 01.08.2013. Navrhovateľ v podaní zo dňa 22.08.2013 vzal návrh na začatie konania späť v celom rozsahu z dôvodu, že odporkyňa zomrela nemajetná. Súd akceptoval dispozíciu navrhovateľa s návrhom a vzhľadom na späťvzatie návrhu v celom rozsahu konanie o návrhu navrhovateľa podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zastavil. Súd pri rozhodovaní o náhrade

trov konania vedľajšieho účastníka po posúdení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, teda zastavenia konania pre späťvzatie, prišiel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Zavinenie na strane navrhovateľa spočíva v tom, že vzal návrh na začatie konania späť z dôvodu, že odporkyňa zomrela nemajetná; teda nie pre správanie odporcu. Nič nebránilo navrhovateľovi pokračovať v konaní s dedičkou odporkyne. Podstatou zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil, alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala (rozhodnutie Krajského súdu v Nitre z 31.08.2012, č.k. 9Co/228/2012). Súd podľa § 146 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku rozhodol tak, že priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, a teda rozhodol o povinnosti navrhovateľa nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy za právne zastupovanie právnym zástupcom JUDr. Andrejom Cifrom, pričom ide o trovy právneho zastúpenia z hodnoty sporu 1.091,48 eur, odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavuje 61,41 eur. Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka JUDr. Andrejovi Cifrovi patrí 1/ odmena podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 61,41 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 eur a 2/ odmena podľa § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky za vyjadrenie zo dňa 23.04.2013 vo výške 61,41 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 eur. Celkom trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka predstavujú 138,44 eur, na ktorých náhradu súd zaviazal navrhovateľa podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na účet JUDr. Andreja Cifru. V súvislosti s vrátením súdneho poplatku súd konštatoval, že podľa § 11 ods. 3 Zákona o súdnych poplatkoch poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie. Keďže v predmetnej veci prebehlo prvé pojednávanie vo veci samej /09.05.2013/, navrhovateľ na vrátenie súdneho poplatku, splatného podaní návrhu na začatie konania, nemá právo.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že mu prizná náhradu trov prvostupňového konania 242,31 eur a trovy odvolacieho konania 38,52 eur. Namietal, že súd vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia v nesprávnej výške, keďže okrem úkonov právnej služby, za uskutočnenie ktorých mu náhrada trov bola v uznesení priznaná, zastupoval žalovaného a vedľajšieho účastníka aj na meritórnom pojednávaní zo dňa 09.05.2013. Na uplatnenie náhrady trov za tento úkon právnej služby mal byť vedľajší účastník v zmysle ustanovenia § 146 a 151 O.s.p. vyzvaný súdom ešte pred vydaním konečného rozhodnutia, čo sa nestalo. Súd konanie zastavil pre späťvzatie žaloby žalobcom, o čom sa vedľajší účastník dozvedel až dňom doručenia uznesenia a nemal možnosť uplatniť si náhradu trov aj za zastupovanie na uvedenom meritórnom pojednávaní. V súvislosti s priznaním trov vedľajšieho účastníka poukázal na čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38, 47 Charty základných práv EÚ a na novelizované znenie § 137 O.s.p. s účinnosťou od 01.01.2012. Do pozornosti dal aj uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.01.2012, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 09.06.2010 sp.zn. 5Cdo/71/2010 a rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012 č.k. 17Co/87/2011-71. Uviedol, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbraní". Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Vedľajší účastník si v rámci zastupovania na meritórnom pojednávaní dňa 09.05.2013 uplatnil tiež náhradu cestovného a náhradu za stratu času vo výške 34,65 eur.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správne. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 46,22 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Zastával názor, že takýto vedľajší účastník musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 164/2012. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008

Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporkyňa v konaní nezastupuje. K návrhu vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky uviedol, že tento návrh je nedôvodný, a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť podľa § 220 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého netreba nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zaviniť zastavenie konania.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporkyňi domáhal zaplata 1.091,48 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 22.08.2013, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Procesné zavinenie na strane navrhovateľa spočívalo v tom, že vzal návrh na začatie konania späť z dôvodu, že odporkyňa zomrela nemajetná, teda nie pre správanie odporcu. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 138,44 eur. Odvolací súd sa priznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 23.04.2013 doručil súdu písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

Súd prvého stupňa tak za účelne vynaložené trovy považoval odmenu za prevzatie a prípravu zastupovania podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby, vrátane prvej porady s klientom) a odmenu za vyjadrenie zo dňa 23.04.2013 podľa písm. b/ (písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej). Celkom súd prvého stupňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby a 2x režijný paušál, spolu vo výške 138,44 eur. Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa správne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, avšak nestotožňuje sa s výškou priznaných trov. Dňa 09.05.2013 sa uskutočnilo meritórne pojednávanie vo veci, na ktorom sa osobne zúčastnila zástupkyňa vedľajšieho účastníka na strane odporcu (Združenia na ochranu spotrebiteľa I.) Mgr. K.. V zmysle ustanovení a § 151 O.s.p. účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčíslieť najneskôr do troch pracovných (nie kalendárnych) dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Z obsahu spisu vyplýva, že pred vydaním konečného rozhodnutia vedľajší účastník nebol vyzvaný na uplatnenie náhrady trov konania. Napadnutým uznesením súd prvého stupňa v jednom rozhodnutí zastavil konanie a súčasne rozhodol o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, preto vedľajší účastník nemal možnosť uplatniť si náhradu trov konania za zastupovanie na meritórnom pojednávaní. Odvolací súd prihliadol na námietku vedľajšieho účastníka, posúdil účelnosť náhrady trov za účasť zástupkyne vedľajšieho účastníka na pojednávaní a konštatuje, že vedľajšiemu účastníkovi prináleží náhrada trov právneho zastúpenia za predmetný úkon právnej služby. Taktiež má odvolací súd za to, že vedľajšiemu účastníkovi prináleží náhrada za cestovné vo výške 69,12 eur za vykonanie cesty (Lučenec - Prievidza a späť) zástupkyne vedľajšieho účastníka na pojednávanie dňa 09.05.2013 podľa § 15 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a náhrada za stratu času za 8 začatých polhodín vo výške 34,65 eur podľa § 15 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Vedľajší účastník predložil dostatočné dôkazy na preukázanie nároku na náhradu za cestovné a náhradu za stratu času, pričom zápisnica zo dňa 09.05.2013 deklaruje účasť zástupkyne vedľajšieho účastníka na pojednávaní a vedľajší účastník k odvolaniu priložil i fotokópiu osvedčenia o evidencii motorového vozidla.

Preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi zaplatiť.

Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 311,43 eur. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplata sumy 1091,48 eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby sa určuje len z istiny a podľa ustanovenia § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinne v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 61,41 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal tri úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ citovanej vyhlášky), vyjadrenie k žalobnému návrhu (§ 14 ods. 1 písm. b/ citovanej vyhlášky) a zastupovanie na meritórnom pojednávaní dňa 09.05.2013 (§ 14 ods. 1 písm. c/ citovanej vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 184,23 eur. Podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 3 x 7,81 eur, spolu 23,43 eur. Podľa § 15 písm. a) patrí vedľajšiemu účastníkovi náhrada cestovného vo výške 69,12 eur a podľa § 15 písm. b) náhrada za stratu času vo výške 34,65 eur. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa by tak vedľajšiemu účastníkovi patrili v sume 311,43 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník si v odvolaní uplatnil náhradu trov prvostupňového konania vo výške 242,31, odvolací súd mu priznal náhradu týchto trov v ním vyčíslenej výške.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania vo výške 16,11 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 242,31 eur, predstavujúca náhradu trov konania, preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 eur za podanie odvolania + režijný paušál 7,81 eur, spolu 16,11 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.